

USNESENÍ

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Radovana Havelce a soudců JUDr. Jaroslava Vlašína a JUDr. Tomáše Rychlého v právní věci žalobce **Ing. J. H.**, proti žalované **České správě sociálního zabezpečení**, se sídlem Hradec Králové, Slezská 839, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Krajského soudu v Hradci Králové ze dne 23. 1. 2020, č. j. 31 Ad 12/2019-38,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **se odmítá**.
- II. Žádný z účastníků **nemá** právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.

O d ů v o d n ě n í :

[1] Žalobce brojil u Krajského soudu v Hradci Králové žalobou proti rozhodnutí žalované ze dne 6. 5. 2019, č. j. X. Tímto rozhodnutím žalovaná zamítla odvolání žalobce proti rozhodnutí Okresní správy sociálního zabezpečení v Jičíně ze dne 19. 3. 2019, o ukončení dočasné pracovní neschopnosti od 5. 8. 2018, a to dnem 19. 3. 2019. Usnesením ze dne 23. 1. 2020, č. j. 31 Ad 12/2019-38, krajský soud žalobu odmítl podle § 46 odst. 1 písm. d) ve spojení s § 68 písm. e) soudního řádu správního (dále jen „s. ř. s.“) jako nepřijatelnou, neboť žaloba směřovala proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu vyloučeno. Krajský soud odkázal na § 158 písm. b) zákona č. 187/2006 Sb., o nemocenském pojištění, z něhož se podává, že ze soudního přezkumu jsou vyloučena mimo jiné rozhodnutí o ukončení nebo neuznání dočasné pracovní neschopnosti. Krajský soud nerozhodoval o návrhu žalobce na přiznání odkladného účinku žalobě a osvobození od soudního poplatku, neboť žalobu shledal jako zjevně nepřijatelnou. Ze stejných důvodů nerozhodoval ani o žalobcově návrhu na ustanovení zástupce, neboť z důvodu nepřijatelnosti žaloby nebyla naplněna podmínka nezbytnosti ochrany jeho práv.

[2] Proti tomuto usnesení podal žalobce (dále jen „stěžovatel“) kasační stížnost, kterou spojil s návrhem na osvobození od soudního poplatku a ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti. Žalobce současně požádal o přiznání odkladného účinku kasační stížnosti.

[3] Usnesením ze dne 6. 3. 2020, č. j. 3 Ads 62/2020-12, Nejvyšší správní soud návrh na ustanovení zástupce pro řízení o kasační stížnosti výrokem I. zamítl z důvodu zjevné neúspěšnosti kasační stížnosti. Z žaloby stěžovatele v projednávané věci bylo totiž *prima facie* zřejmé, že žaloba je nepřijatelná, neboť směřuje proti rozhodnutí, které je ze soudního přezkumu vyloučeno.

[4] S ohledem na zamítnutí návrhu na ustanovení zástupce vyzval Nejvyšší správní soud stěžovatele výrokem II. usnesení ze dne 6. 3. 2020, č. j. 3 Ads 62/2020-12, k doložení splnění podmínky stanovené v § 105 odst. 2 s. ř. s., tedy aby ve lhůtě 15 dnů ode dne doručení tohoto usnesení předložil plnou moc udělenou jím advokátovi k zastupování v řízení o kasační stížnosti; zároveň byl stěžovatel poučen o následcích spojených s nevyhověním této výzvě.

[5] Na výzvu, která mu byla doručena dne 18. 3. 2020, stěžovatel reagoval podáním ze dne 25. 3. 2020, doručeným soudu téhož dne, v němž vznesl námitku podjatosti vůči soudcům rozhodujícího senátu. Toto podání stěžovatel učinil prostřednictvím e-mailu bez použití uznávaného elektronického podpisu. Podle § 37 odst. 2 s. ř. s., „[p]odání obsahující úkon, jímž se disponuje řízením nebo jeho předmětem, lze provést písemně, ústně do protokolu, popřípadě v elektronické formě. Bylo-li takové podání učiněno v jiné formě, musí být do tří dnů potvrzeno písemným podáním shodného obsahu nebo musí být předložen jeho originál, jinak se k němu nepřiblíží [...]“. Elektronickou formou ve smyslu citovaného ustanovení se přitom rozumí podání v elektronické podobě podepsané podle § 6 zákona č. 297/2016 Sb., o službách vytvářejících důvěru pro elektronické transakce. Námitku podjatosti je pak třeba považovat za úkon, jímž se disponuje řízením ve smyslu § 37 odst. 2 s. ř. s. Vzhledem k tomu, že stěžovatel námitku podjatosti zaslal soudu prostým e-mailem bez uznávaného elektronického podpisu, bylo třeba toto podání do tří dnů potvrdit písemným podáním shodného obsahu nebo předložením jeho originálu. Stěžovatel však podání shodného obsahu předal k poštovní přepravě až dne 31. 3. 2020 (viz čl. 20 spisu zdejšího soudu), lhůta stanovená v § 37 odst. 2 tak uplynula marně. K námitce podjatosti proto Nejvyšší správní soud nepřihlížel.

[6] Jak již bylo uvedeno v usnesení ze dne 6. 3. 2020, č. j. 3 Ads 62/2020-12, s ohledem na zjevnou neúspěšnost kasační stížnosti nebyly naplněny podmínky pro ustanovení zástupce [§ 35 odst. 10 ve spojení s § 36 odst. 3 *in fine* s. ř. s.]. Bylo proto na stěžovateli, aby sám nesl náklady na zastoupení advokátem, pokud si přál, aby o jeho kasační stížnosti Nejvyšší správní soud rozhodoval věcně. Stěžovatel však ve stanovené lhůtě splnění obligatorní podmínky dle § 105 odst. 2 s. ř. s. neprokázal. Nedostatek zastoupení stěžovatele přitom brání věcnému vyřízení kasační stížnosti. Jedná se o nedostatek podmínky řízení, který nebyl přes výzvu soudu odstraněn, a proto Nejvyšší správní soud kasační stížnost podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona odmítl.

[7] O návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti Nejvyšší správní soud nerozhodoval, neboť bez prodlení ve věci činil procesní úkony a rozhodl usnesením o skončení řízení, čímž důvod návrhu na přiznání odkladného účinku kasační stížnosti odpadl.

[8] O nákladech řízení o kasační stížnosti rozhodl Nejvyšší správní soud podle § 60 odst. 3 s. ř. s., ve spojení s § 120 téhož zákona, dle něhož žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení, bylo-li řízení zastaveno nebo žaloba odmítnuta.

P o u č e n í: Proti tomuto usnesení **n e n í** opravný prostředek přípustný.

V Brně dne 22. dubna 2020

Mgr. Radovan Havelec
předseda senátu